דרי מינדער.

עס רעגענט שוין נישט.
די וואלקען אנטלויפען,
די זון האט זיך אויף
אין קאסט מיזלד אראב. —
דרינ קינטערלעך וואלטען
פאר די העכר זיך אין געהען.

אונגם פון זיי זאגט:

די מאמע האט געהיטען
מיך אהיים פארה,
אויך האבן דאך הינט געהן
אויפ'ן גאסם בית־עלמין;
מיין מאמע נעהט דארט
אלע ערב ראשי־חודש
און זי האט מיר הערצעהלט:
בני'ם מאמען צוקאמענם
והמקום א קליין בייכעל
אזוי קלוסטשינ ווי אויך
און דער מכרחתמן זאגט:
אויף דעם בייכעל וועלען וואקסען
רויטע אבעל אכעל
א סך רויטע אבעל,
אויך דארט דאך הינט געהן
אויפ'ן גאסם בית־עלמין
הינט א יאגד אין מיין מאמען
געלאכטערטען און צוויי כעל
אין ער שוין דער מאמען
צוזאלם געקומען
געפארעטט צו אויך אלע זיך.

די וואלקען אנטלויפען.
דער חמעל וועדט בלויער.
די זון שיקט אראב
ווייסע מרינסט אויף דער ערד.
דריי קינטערלעך האלטען
פאר די העכר זיך אין געהען.

דאס צווייטע קינד זאגט:

די מאמע האט געהייסען
מיך אהיים פארה,
הינט בריינגט מען דעם מאמען
אהיים פון שפיטאל,
אר אין מאמר ווי פויער וואלען

נאר ער קאסט נישט צו זיך
וויל דער אויפזעהער לאזט נישט
מיר זאל ווען נעבען איהם,
איהם דערלאנגען די פלעשלעך
און דערצעהלען וואס אויך לערן, —
אזוי זאגט מיין מאמע
און הייסט אין דער פרוה
האט זי אויף מיין בעטעל
זיך געזעצט און געלעגט
אויבער קאפ אויף מיין קאפ
און האט עפעס געוויינט:
„אין דיינע אויגעלעך, שמואליק,
זיינען דער מלאך רפאל“.

דער הימעל וועדט בלויער
און מאלט שעכער די ערד,
און פערצווייגעלעך לובם
האלט די זון אין דער לופטען
אבמשיגען דער קרד,
דריי קינטערלעך האלטען
פאר די העכר זיך און געהען.

דאס יונגסטע קינד זאגט:

די מאמע האט געהייסען
מיך אהיים קומען פרה.
זי וועט שפעטער נאך מוסען
אין פולקע מיט מיר,
א פולקע מיט מאמען
רויטע און בלויע,
און מיין מאמען קאן ווארפען
אזוי הויך און לאנגען,
און דער מאמען פיקטיצ
און שמוילעלע און קושט מיך
און קושט אויך דער מאמען:
די מאמען קאן ווארפען
אזוי הויך און לאנגען — — —

און נאלינקע לינקער
צינדטיאן די זון לינקס,
קום ווערט לינקס מיין הימעל,
קום ווערט לינקס אויף דרי'ערד,
און בוים צו בוים ווענקט
און מאן צו מאן זאגט:
גלוק!

דרײַ קינדער

[הײַנט; פֿאָרמעלער נאָמען:] נײַעס פֿון הײַנט (וואַרשע, 1919–1920)

2, נומ׳ 49, פֿעברואַר 27, 1920, ז׳ 6